

Ned'ila 3-aja Postá. (Krestopoklonnaja.)

V subbotu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: 6. Stichir Oktoicha

Hl. 5. Pod. Rádujsja živonosnyj: Vozsijáj, Hóspodeň Kréste, svítolúčnyja mólniji tvojeja blahodáti v sérdca čtúščich t'a i bohopríjätnoju ľubóviju prijemľuščich, mirovoždělnne: ímže sléznoje potrebísja sítovanije, i smértnych sítej ízbávichomsja, i k prísnomu veseliju priidóchom. Pokaží krasoty tvojeja blahol'ípije, vzdajánije podážd' vozderžánija rabóm tvojím, vírno prosjáščym tvoje bohátnoje zastuplénije i véliju mílost'.

Rádujsja živonosnyj Kréste, Cérkve krásnyj rajú, drévo netľínija, prozjábšeje nám víčnyja slávy naslaždénije: ímže bisóvstiji othoňájutsja polcý, i ánhelstiji svesel'átsja Čínove, i sovokuplénija vírnych prázdnujut: orúžije nepobidímoje, utverždénije nerušímoje, carěj pobído, svjaščénnikov pochvaló: Christóvy nýňi strásti í nám podážd' dostfhnuti, i véliju mílost'.

Rádujsja živonosnyj Kréste, blahočéstija nepobidímaja pobída: dvér rájskaja, vírnych utverždénije, cėrkve ohraždénije: ímže potrebísja klátva i uprazdnísja, i poprásja smértnaja deržava, í voznesóchomsja ot zemlí k nebésnym: orúžije nepobidímoje, bisóv soprotivobórče, slávo Múčenikov, Prepodóbnych jáko voístinnu udobrénije, pristánišče spasénija: dárujaj míru véliju mílost'.

Hrjadí pervozdánnaja dvójice, líka otpádšaja hórnych, závistiju čelovikoubíjcy, hórkoju slástiju, dréva drévlje vkušénijem: se vsečestnóje voístinu drévo predhrjadét, k nemúže pritékše rádstiju oblobyzájte i vozopíjte k nemú s víroju: tý naše vozzvánije, Kréste vsečestnýj, drévo bohoblažennoje, sáde nebésnyj: jehóže plodá pričastívšesja, netľínije ulučíchom, jedéma pérvahó prijemšje izvístno, i véliju mílost'.

Sláva: Hl. 3. Christé Bóže, naš, vólnoje raspjátije vo óbščeje voskresénije róda čelovíčeskaho vosprijemyj, í tróstiju Krestá, obahrénijem červlénym Svojá pérsty okrovávívyj, ostáviteľnaja nám cárski podpisáti čelovikolúbstvovavyj: ne prézri nas bídstvujuščich i páki ot Tebé razstojánije: no uščédri jedíne Dolhoterpilíve, vo obstojániji ľúdi Tvojá, i vostání, poborí borjúšcyja ný, jáko vsesílen.

I nýňi: Bohorodičen dohmat hlása.

3. Ned'ľa veľikoho postu

Na Stichovnych.

Sláva: I nýňi: hl. 4. Posobívjy Hóspodi krótkomu Davídu pobidíti inoplémennika, vírnoj deržávi našej spobórstvuj, í orúžijem Krestá nizloží vrahí nášja: pokaží Blahoutróbně na nas drévnija milosti Tvojejá, i da razumíjút voístinu, jáko Ty jesí Boh, í na Ťa nad'júščijisja pobizdájem, mol'áščiisja obyčno prečístoj Tvojej Máteri, darovátisja nám velícij milosti.

Tropar voskresen.

Sláva: Hl. 1. Spasi Hóspodi ľúdi Tvojá, í blahosloví dostojánije Tvoje, pobídy cérkvi našej na soprotívnyja dáruja, i tvojá sochraňája Krestóm Tvojím ľúdi.

I nýňi: Bohorodičen: Havrijílu viščávšu tebí, Dívó, rádujsja, so hlasom voploščášesja vsich Vladyka, v tebí, svjaťím kivóťi: jákože rečé právednyj Davíd, Javílasja jesí šíršaja nebes, ponosívši Ziždítel'a tvojeho. Sláva vselšemusja v ťa, sláva proizšédšemu iz tebé, sláva svobodívšemu nas roždestvóm tvoím.

Na Utreni.

Po 1. Kaftísmi Sidálen: Hróbu otvérztu, ádu pláčuščusja, Maríja vopijáše ko skryvšymsja Apóstolom: Izydíte vinohráda d'ílatelije, propovíдите voskresénija slóvo: Voskrése Hospod', podajáj mírovi véliju mílost'.

Stích: Voskresní, Hóspodi, Bóže moj, da voznesétsja ruká tvojá: ne zabúdi níščich tvoich do koncá.

Živót vo hróbi vozležáše i pečál' na kámeni nadležáše: jáko carja spjášče vóiny strežáchu Christá: i vrahí Svojá nevidimo porazívjy, voskrése Hóspod'.

Sláva: I nýňi: Bohoródice Dívó, molí Sýna tvojeho, vóleju prihvoždénaha na krest'í, i voskresšaho iz mertvych, Christá Bóha nášeho, spastísja dušám nášym.

Po 2. Kaftísmi Sidálen: Hóspodi, predstojáše hróbu Tvojemú Maríja Mahdalína, i plákaše vopijúšči, i vertohrádarja Ťa mňášči hlahólaše: Hd'i sokryl jesí vičnyj Živót? Hd'i položil jesí, íže na prestóli cheruvímst'im? strehúščiji bo Sehó ot strácha omertvíša: ilí Hóspoda mojeho dadite mňi, ilí so mnoju vozopíjete: íže vo mertvych byv i

3. Ned'ľa veľikoho postu

ne prezri vo skórbich, no ot bíd izbávi nás, jedína čistaja í blahoslovénajaja.

Hóspodi pomíľuj, 40x Hóspodi blahosloví.

Svj.: Syj blahoslovén i preproslávlen Christós Bóh náš:

E.: Amiň.

Svj.: Nebésnyj Carjú, Cérkov našu ukripí, víru utverdí, jazýki ukrotí, mir umirí, hrád séj (*vés sijú*) dóbri sochraní, préžde otšédšyja otcý i brátíju našu v króvich právednych učiní, í nás v pokajániji i ispovidániji, Hóspodi, prijmi i pomíľuj, jáko bláh i čelovikoľúbec.

E.: Amiň. Hóspodi pomíľuj *3x*.

Sláva: I nýňi:

Čestńjšuju Cheruvím:

ímenem Hóspodnim blahosloví ótče.

Svj.: Molítvami svjatých otcé nášich, Hóspodi Isúse Christé, Bóže náš, pomíľuj nas.

E.: Amiň.

Svj.: Hóspodi i Vladýko životá mojehó, duch unýnija, nebrežénija, srebroľúbija í prazdnoslóvíja otžení ot mené. *Poklon dozemnyj.*

Duch že cilomúdrija i smirenomúdrija, terpínija í ľubvé dárui mí nedostójnemu rabú tvojemú. *Poklon dozemnyj.*

Svj.: Hóspodi Carjú, dážd' mńi zríti mojá sohrišénija i ne osuždáti bráta mojehó, jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv, amiň. *Poklon dozemnyj.*

Svj.: Sláva Tebí Christé Bóže upovánije naše, sláva Tebí.

E.: Sláva: I nýňi: Hóspodi pomíľuj, *3x*. Blahosloví:

Svj.: **Odpust**

3. Ned'ľa veľikoho postu

mértvyja voskresívyj, sláva tebí.

Stích: Ispovímsja Tebí, Hóspodi, vsím serdcem mojím, povím vsja čudesá Tvojá.

Prednapísujet Jóna hrob Tvoj, i skazújet Simeón vostánije božéstvennoje bezsmértne Hóspodi: sošél bo jesí jáko mértv vo hrob, razrušívjy ádova vratá, voskresl že jesí kromí tľíníja jáko Vladyka, vo spasénije míra, Christé Bóže náš, prosvítívjy súščyja vo tmi.

Sláva:, I nýňi: Prednapísujet Hedeon začátije i skazújet Davíd rožděstvá tvoje Bohoródice: sníde bo, jáko dóžd' na runó, Slóvo vo črévo tvoje, í prozjablá jesí bez símene, Zemlé svjatája mírovi spasénije, Christá Bóha nášeho, Blahodátnaja.

Ipakoj, hl. 6. Vólnoju i životvorjáščeju tvojeju smertiju, Christé, vratá ádova sokrušív jáko Boh, otvérzl jesí nam drévnj raj, i voskres iz mertvych, izbávil jesí ot tľínija život náš.

Stepenna hl. 6.

Antifon 1. Na nébo óči mojí vozvoždú k tebí, Slove: usčedri mja, da živú tebí.

Pomíľuj nas uničizénnych, ustrojája blahopotrěbnyja tvojá sosúdy, Slove.

Sláva: I nýňi: Svjatómu Dúchu vsjakaja vsespasíteľnaja viná: ášče kójemu Sej po dostojániju dchnét, skóri vzémlet, ot zemných vosperjájjet, vozraščajet, ustrojájjet horí.

Antifon 2. Ášče ne Hóspod' by byl v nas, niktože ot nas protívu vozmóhl by vrážijim bránem odolíti: pobiždájuščiji bo, ot zdí voznósjatsja.

Zubý ich da ne játa búdet dušá mojá, jáko ptenéc, Slove: uvý mńi, káko ímam ot vrahá izbýti, hričoľúbív syj?

Sláva: i nýňi: Svjatým Dúchom obožénije vsim, blahovolénije, rázum, mir i blahoslovénije: ravnodítel'nyj bo jesf Otcú i Slóvu.

Antifon 3. Nad'ťjuščijisja na Hóspoda vrahóm strášni i vsím dívni: horí bo zrját.

V bezzakónija ruk svoích právedných žrěbij, pomóščnika ľa imíja Spase, ne prostirájjet.

Sláva: i nýňi: Svjatáho Dúcha deržava na vsích, jemúže výšňaja

Voinstva poklaňajutsja, so vsjakim dychánijem dólnym.

Prokimen: Hóspodi, vzdvíhni sílu Tvoju, i prijdí vo jéze spastí nas.

Stích: Pasýj Izráil'a vonmí, nastav'ájaj jáko óvča Jósifa.

Po **Psalmi 50.**

Sláva: hl. 8. Pokajánija otverzi mi dvéri Žiznodávče, útreňujet bo dúch mój ko chramú svjatómu tvojemú, chrám nosjáj t'ílésnyj vés oskvrnén, no jáko ščedr očisti, blahoutróbnuju tvojeju mílostiju.

I Nýňi: Na spasénija stézi nastávi mja, Bohorodice, studnými bo okaľách dúšu hrichmí, i v línosti vsé žitijé moje izdích, no tvojími molítvami izbávi mja ot vsjakija nečistoty.

Stích: Pomíluj mja Bóže, po velícij mílosti tvojeje, i po množestvu ščedrót tvojih, počisti bezzakónije moje.

Hl.6 Množestva sod'ijanych mnóju l'útych, pomyš'ája okajánnyj, trepéšču stráshnaho dné súdnaho, no nad'jasja na milost blahoutróbija tvojeho, jáko Davíd vopijú tí: Pomíluj mja, Bóže, po velícij tvojeje mílosti.

Kanon hl. 1

Písň 1.

Irmos: Jáko po súchu pišeséstvovav Izráil' po bézdni stopámi, honítela faraóna víd'a potoplájema: Bóhu pobídnuju písň pojím, vopijáše.

Rasprostértyma dlánma na krest'í, otéčeskaho ispólnil jesí blahovolénija blahíj 9súse, vsjáčeskaja: Tímže pobídnuju písň tebí vsí pojím.

Stráhom k tebí jáko rabyňa, smérť povel'ívšijsja pristupí Vladýci života, tóju podavájusčemu nám bezkonéčnyj život i voskresénije.

Bohoródičen: Svojeho prijímši Sod'ítela, jáko sám voschoťí, iz bezsímenna čréva tvojeho, páče umá voploščájema Čístaja, tvaréj voístinnu javílasja jesí Vladýčica.

Irmos: Voskresénija deň* prosvítimsja l'údije*, Páscha Hóspodna, Páscha* ot smérťi bo k žizni*, i ot zemlí k nebesí*, Christós Boh nas privedé*, pobídnuju pojúščyja

Toržestvá deň, vostánijem Christóvym, smérť bezvístna pokazásja, žizni vozsjá zarjá, Adám vostáv likújet rádstiju: t'ímže vosklíkнем

Hl. 3. Véljje čúdo, drévo víditsja, na némže Christós vóleju raspjátsja plótiju: poklaňajetsja mír, i prosviščájem vzyvájete: o Krestá sílo, i zrímjy démony palít, i voobražájem sích pal'á jav'ájetsja. Ublažáju t'á prečistoje drévo, počítáju i poklaňajusja so stráhom, i Bóha sláv'ú, tobóju darovávšaho mňi žízň bezkonéčnuju.

Mineji 3 stichiry

Sláva: I nýňi: Bohoródičen.

Prokimen, hl. 8. Dál jesí dostojanije bojaščimsja tebé Hóspodi.

Stích: Ot konéc zemlí k tebí vozzvách.

Stích: Pokrýjusja v ktróvi krýl tvojih

Stích: Táko vospojú ímeni tvojemú vo víki.

Na Stichovnych.

Hl. 8. Vozzrítí očima na nébo ne smíju okajánnyj áz, ot lukávych mojích d'íjanij, no jáko mytár steňá vzyváju Ti: Bóže očisti mja hrišnaho, i fariséjskaho licemírja izbávi mja, jáko jedín blahoutróben.
2x.

Múčenicj Hóspodni, vsjako místo osvjaščájete, i vsjak nedúh uvračújete: i nýňi molítesja, izbávitjsja ot sítej vrážiich dušám nášym, molim vy.

Sláva: i nýňi: Nebésnaja pojút t'á obrádovannaja Máti beznevístnaja: i mý slavoslóvim neizslídovannoje tvoje roždestvó, Bohoródice, molí spastíjsja dušám nášym.

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatoje: po Ótče naš:

Tropar, hl. 1. Bohoródice Dívó, rádujsja obrádovannaja Maríje, Hospód's tobóju: blahoslovénna ty v ženách, i blahoslovén Plód čréva tvojeho; jáko rodilá jesí Christá Spása, Izbávitela dušám nášym. **Poklon dozemnyj.**

Sláva: Krestítel'u Christóv, tebí mólimsja, vsích nás pomjaní, da izbávimsja ot bezzakónij nášich: tebí bo daná býst' blahodát' molítisja za ný. **Poklon dozemnyj.**

I nýňi Molíte o nás svjatíji apostóly, prorócy, múčenicj, i vsi svjatíji, da izbávimsja ot bíd í skorbéj: vás bo predstátelej téplych k Spásu vsí st'ážachom. **Poklon dozemnyj.**

Svj.: Pod Tvojú mílost' pribihájem Bohoródice Dívó: molítv nášich

3. Ned'ľa veľikoho postu

izbavlénije: v tebí vírňijšiji cárije náši chvál'atsja, jáko tvojeju síloju Ismajlteskija ľudi deržavno pokarjajúšči: tebé nýňi so stráchom christijáne cilújušče, na tebí prihvozďívšahosja Bóha slávím, hlahólušče: Hóspodi, na tóťm prihvozďívysja pomíľuj nás, jáko bláh í čelovikoľúbec.

Dnės Vladyka tvári, i Hospod' slávy, na kresťí prihvozďájetsja, i v rébra probodájetsja, želčí i octá vkušájet, sládost' cerkóvnaja: vincém ot ténija oblahájetsja, pokryvájaj nébo óblaki, oděždeju oblačítsja poruhánija: i zaušájetsja brénnoju rukóju, rukóju sozdávyj čelovíka, po pleščéma bijén byvájjet, od'ívájaj nébo óblaki, zaplevánija i rány príjémlet, ponošenija i zaušenija: í vsjá terpít mené rádi osužďénnaho, Izbávitel mój i Bóh, da spasét mír ot prélesti, jáko blahoutróben.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Dnės íže neprikosnovénnyj suščestvóm, prikosnovén mňi byvájjet, i stráždjet strásti svoboždájáj mjá ot strastěj: svít podavájaj sl'ipým, ot bezzakónnych ustén oplevájetsja, i dájjet pleščí za plínénnyja na rány. Sehó čístaja Dívaj i Máti na kresťí zrjášči bol'íznenno viščáše: uvý mňi čádo moje, čo sijé sotvoril jesí? Krásnyj dobrotóju páče vsích čelovík, bezdychánnyj, bezzračnyj javl'aješisja, ne imí ja vída, niže dobroty; uvý mňi mój svíte, ne mohú spjášča zríti Ťa, utróboju ujazvl'ájusja, i ľútoje orúžije sěrdce moje prochódit: vospívaju Tvojá strásti, poklaňájusja blahoutrobiju Tvojemú, dolhoterpíľive Hóspodi, sláva Tebí.

I nýňi: Dnės proróčeskoje ispólnisja slóvo: se bo poklaňájemsja na místo, id'íže stojášt'í nózi Tvojí Hóspodi, í dréva spasénija vkušívše, hrichóvných strastěj svobódu ulučíchom, molíťvami Bohoródicy, jedíne Čelovikoľúbce.

Na Večerni.

Stichiry pokajanny Oktoicha 4.

trijodi: Hl. 8. Hóspodi, na Kresťí vóleju prostěrl jesí dláni Tvojá: semú umilénijem sěrdca poklonítisja í nás spodóbi, prosviščénnych dóbri postóm i molíťvami, i vozderžánijem i blahotvorénfjem, jáko bláh í čelovikoľúbec.

Hóspodi, hrichóv mojích mnóžestva po mnóžestvu očísti ščedrót Tvojích, Vseščědre, í Krěst Tvoj spodóbi čístoju dušěju víd'iti i cilováti v nastojáščej sedmíci vozderžánija, jáko čelovikoľúbec.

3. Ned'ľa veľikoho postu

pobídnuju pojúšče.

Poklonénija deň čestnáho krestá, prijdíte k semú vsí: vostánija bo Christóva zarí, svitosijájaj predlahájet nýňi, tohó oblobyzájim dušěvno rádujuščesja.

Javísja veľikij Hóspodeň kresté, pokaží mí zrák božěstvennyj krasoty tvojeja nýňi, dostójno poklónnika chvalý tvojeja: íbo jáko oduševlěnnu tebí, i vozhlašáju, i oblobyzájaju t'á.

Da voschval'át sohlásno nébo i zemľá, jáko predležít vsím vseblažěnnijšij krěst, na němže prihvozďénn t'ílěšni požrěsja Christós: tohó lobyzájim dušěvno rádujuščesja.

Sláva: trójčen: O Trójce načertáňmi! O jedínice zrákom! Ótce, Sýne, i Dúše, jedinosíľnaja jedínice, vo sovít'í i choťíniji, i deržavy načál'í, mír tvój sochraní, mír podájúšči.

Bohoródičen: Iskúsa nikakóže vídušči múžeska Dívaj, bezsíměno raždáješi mladénca, čísto nósiši roždénije, míra tvorcá Christá Bóha: tohó molí umírítí vsjáčeskaja.

Katavásija: Božěstvennijšij proobrazi drěvle Mojsěj, v čěrmňim móri provés Izráil'a krestóm tvojím, vódu žezlóm presík, písn' tebí ischódnuju vospívája Christé Bóže.

Písn' 3

Irmos: Níšt' svjat, jákože ty Hóspodi Bóže mój, voznesýj roh vírnych tvojich Blaže, í utverďívj nas na kámeni ispovídanija tvojeho.

Bóha raspinájema plótiju zrjášči tvár raspadášesja stráchom: no soderžáščeju dlániju nás rádi raspjáhata, krípko soderžášesja.

Smértiju směrt' razorívšisja, ležít okajánnaja bezdychánna: životá bo he terpjášči božěstvennaho prilóženija, mertvá byvájjet krípka, i dárujetsja vsím voskresénije.

Bohoródičen: Božěstvennaho rožděstvá tvojeho Čístaja, vsjáki j'estestvá čín prevoschódit čúdo: Bóha bo prejestěstvenno začalá jesí vo črévi, i róždši prebyvájješi prísno Dívaj.

Irmos: Prijdíte, pitijé pijém nóvoje*, ne ot kámene neplódna čudod'ijemoje*, no net'ínija istóčnik*, iz hróba odoždívša Christá*, v Němže utverďídájemsja.

Prijdíte písn' pojím nóvu, razrušénije ádovo toržestvújušče: iz hróba

3. Ned'ľa veľikoho postu

bo Christós voskrése, smérť pl'íniv, i spasé vsjáčeskaja.

Projdíte, počerpém vírniji, ne ot istóčnika istočajúščaha vódu tľínnuju, no ot istóčnika prosviščénija, krestá Christóva poklonénijem, o némže i chválimsja.

Drévle jehóže proobrazováše Mojsěj dlánma, krést tvój nýňi oblobyzájušče, úmnaho Amalíka pobižďajem, Vladýko Christé, ímže i spasájemsja.

Očíma i ustnáma čistyma pojúšče písň písň rádovanija, Hospódnú krestú rádotiju poklonímsja vírniji, pléščušče písňmi.

Sláva: Trójčen: Jedínaho v tréč ypostásech Bóha beznačál'naho čtú: nerazďíl'naho suščestvá zrąkom, Otcá, Sýna, i Dúcha živáho, v níčže krestíchomsja.

Bohoródičen: V kupiňi Mojsěj tvoje obrázno tájinstvo drévle Čístaja víďi: jákože bo ónyja plámeň, óhň božestvá tvoju utróbu ne opalí.

Katavásija: Utvredí Vladýko Christé krestóm na kámeni mjá víry, ne pokolebátisja umú prilóhi vrahá zláho: jedín bo jesí svját.

Sidálen, hl. 6. Krést Tvój Hóspodi osvjátisja: v ném bo byvájut iscilenija boľáščym vo hrisích: tľímže Tebí pripádajem, pomíľuj nás.

Voznosite Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňátesja podnóžiju nóhu Jehó, jáko svjato jest'.Dnes proróčeskoje ispólnisja slóvo: se bo poklaňájemsja na místo, id'že stojásti nózi tvojí Hóspodi, i dréva spasénija vkusívše, hrichóvných strastěj svobódu ulučíchom, molítvami Bohoródicy, jedíne Čelovikoľúbče.

Sláva: Tókmo vodruzísja drévo Christé Krestá Tvojeho, osnovánija pokolebášasja smérťi, Hóspodi: jehóže bo pohlotí želánijem ád, otpustí trépetom. Javíl jesí nam spasénije Tvoje, Svjatýj, i slavoslóvim Ťá, Sýne Bóžij, pomíľuj nás.

Inýňi: Bohoródice Dívó, molí Sýna Tvojeho prihvozdívšahosja vóleju na Krestí, voskréššaho iz mértvých, Christá Bóha nášeho, spastísja dušám našym.

Písň 4

Irmos: Christós mojá síla, Boh í Hóspod', čestnája Cérkov, bohol'ipno pojét vzyvájušči ot smýsľa čísta o Hóspodi prázdnujušči.

3. Ned'ľa veľikoho postu

nevreždény blahočestno poklaňajúšcyjasja tebí.

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi niščích Tvojích do koncá.

Hl. 8. Vysokomúdraho rázuma zlých fariséjev vsích Hóspod' prítčeju ubižáti sehó naučí: í ne vysokomúdrstvovati, páče jéze podobajet múdrstvovati, vsích nakazá, propísánije i óbraz Sam býv, dáže do raspjátija í smérťi, Sám Sebe izlijáv. Blahodarjášče úbo s mytarém rcím: postradávyj za nás, i bezstrásten prebývyj Bóže, ot strastěj nás izbávi, i spasi dúšy nášja.

Sláva: tojže.

I nýňi:hl. 2. Preblahoslovénna jesí, Bohoródice Dívó: voplóščšimbosja iz tebe, ád pl'ínisja, Adám vozzvásja, kl'átva potrebísja, Jéva svobodísja, smérť umertvísja, i mý ožíchom, tľímže pojúšče vozopijém: blahoslovén Christós Bóh náš, izvólivyj táko sláva tebí.

Koli ľude zakinčujut' spivati stihiry na chvalitech, svjaščeník oblečennyj do vsytkých svjaščeničích riz, otvirjat' carsky dveri, i po skinčiňu stichir vyholosivši:

Sláva tebí pokazavšemu nam svit: bere jevanhelija z tetrapoda, kadiť prestol i Krest bere joho obidvoma rukami, prikladat' ku holovi i obchodiť prestol z dvoma sviščenoscejami i kadilom. Jak prijde pered carsky dveri, čekat' na konec slavoslovija i trisvjatoho, po skinčiňu vyhološuje:

Premudrost', prosti. Tropar, hl. 1. Spasi Hóspodi ľúdi Tvojá, í blahosloví dostojánije Tvoje, pobídy cérkvi nášej na soprotívnyja dáruja, i tvojá sochraňája Krestóm Tvojm ľúdi. 3x.

Jak chor spivat' tropar svjaščeník v tľim časi perenosit' Krest na tetrapod i obkadivši joho zo 4 storon, ľude spivajut':

Krestú Tvojemú poklaňájemsja Vladýko, í svjatóje voskresénije Tvoje slávím. 3.

Jehdá že virniť cilujut čestnyj Krést, pojem samohlasny sija:

Hl. 2. Prijidíte vírniji, životvorjáščemu Drévu poklonímsja, na némže Christós, Cár slávy, vóleju rúci rasprostér, voznesé nás na pévoje blaženstvo, jáže préžde vráh slástiju ukrád, izhnány ot Bóha sotvorí. Prijidíte vírniji, Drévu poklonímsja, ímže spodóbichomsja nevidímých vráh sokrušiti hlavý. Priidíte vsja otéčestvija jazýk, Krést Hóspodeň písňmi počtím: rádujsja Kréste, páđšaho Adáma soveršénnoje

I nýňi: Bohóródičen: Drévu, na němže Vsečístaja, prečíst'iji dláni o nás prostré, prihvozdivyjsja syn tvój, nýňi blahočestno poklaňajuščymsja, dážd' nám mír, i mirospasítel'nyja strásti predvarítí, i svítloj mirorádostnoj Hospodoimenítój pásci poklonítisja, i svitonósnomu dňú.

Na Chvalítech stichiry:

Stichiry Oktoícha 4.

Krest tvoj Hóspodi, žízň í voskresénije lúdem tvoím jest': í nad'řjuščijisja naň, Tebé voskresšaho Bóha nášeho pojém: pomíluj nas.

Pohrebénije tvojé, Vladýko, raj otvérze ródu čelovíčeskomu: í ot istl'ínija izbávl'sesja, Tebé voskresšaho Bóha nášeho pojém: pomíluj nas.

S Otcem í Dúchom Christá vospojím, voskresšaho iz mertvych, i k Nemu vopijím: Ty život jesí naš i voskresénije: pomíluj nas.

Tridnéven voskresl jesí Christé ot hróba, jákože písano jest', sovozdvíhnuvyj praotcá nášeho: t'ímže Ťa i slávit rod čelovíčeskij, i vospivájet tvojé voskresénije.

Hl. 4. Pod. Jako dobla: Vo hlásich vosklíkнем, v písnech vozvelíčim, Krést čestnýj oblobyzajušče, í k nemú vozopijím; Kréste vsečéstne, osvjátí náša dúšy i t'ilesá síloju tvojéju, i ot vsjákaha vréda soprotívnych sobl'udí nevreždény blahočestno poklaňajuščyjasja tebí.

Pristupívše počerpíte neistoščájemyja vodý, Krestá blahodátiju prolivájemyja: se predležáščeje víd'ašče drévo svjátóje, darovánij istóčnik, napojénnoje króviyu i vodóju Vladýki vsích, na tom vóleju voznésšahosja, i zemnýja vozdvíhšaho.

Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, í poklaňájetesja podnóžiju nóhu Jehó, jáko svjátó jesí.

Cérkve utverždénije, caréj deržáva, monášestvujuščich pochvalá i spasénije tý jesí, Kréste vsečéstne: ímže poklaňajuščesja tebí, i sírdcem í dušéju prosviščájemsja dnés, božéstvennoju blahodátiju na tebí Prihvozdivšahosja, í deržávu l'stívaho Razorívšaho, í kl'átvu Potrébl'shaho.

Bóh že Cár náš préžde víkk sod'ila spasénije posred'í zemlí.

Vo hlásich vosklíkнем, v písnech vozvelíčim, Krést čestnýj oblobyzajušče, í k nemú vozopijím; Kréste vsečéstne, osvjátí náša dúšy i t'ilesá síloju tvojéju, i ot vsjákaha vréda soprotívnych sobl'udí

Drévo procvité Christé ístinnyja žízni: krest bo vodruzísja, í napojívjsja króviyu i vodóju ot netl'ínnych tvojích rébr, život nám prozjabé.

Ne ktomú mňi zmýj l'žno obožénije podlahájet: Christós bo Bohodítel' čelovíča jestestvá, nýňi nevozbránno stezjú žízni ustrojí.

Bohoródičen: Jáko voístinnu neizhlaholánna i nepostížna súť, tvojehó Bohoródice bohol'ípnaho roždestvá, súščym na zemlí i na nebesí, prisnod'ívo tájinstva.

Irmos: Na Bóžestvennij stráži* bohohlahólívyj Avvakúm da stánet s námi*, i pokázet svitonósna Ánhela*, jáso hlahól'ušča*: dnés spasénije míru*, jáko voskrese Christós*, jáko vsesílen.

Sé voskrese Cvchristós ženám ánhel rečé: ne rydájte, šédše rcýte apóstolom: rádujtesja, Dnés spasénije míru, mučítel'stvo vrahá smértiju razrušísja.

Živonósneho tvojehó krestá, poklónnuju rádosť dnés Christé sritajušče, predsriténije tvorím vsesvjatýja strásti tvojejá, júže vo spasénije míra sod'ílal jesí Spáse, jáko vsesílen.

Dnés byvájete rádosť na nebesí i na zemlí, jáko Christóvo známenije míru javl'ájetsja krest treblažennyj: séj bo predložén býv, istočájet kláňajuščymsja jemú rádosť prisnotekúščuju.

Čtó tí prinesém Christé, jáko čestnému krestú dál jesí nám poklonítisja? Na němže vsesvjatája króv tvojá izlijásja, i d'íže i plóť tvojá hvozd'mí vodruzísja, jehóže oblobyzajušče nýňi blahodarím t'á.

Sláva: Trójčen: Jedínaho božestvá pojú trí ypostási, nerazd'ílno, jestestéstvenni prósto propovídaja, Otcá beznačál'na, Sýna, i Dúcha svjátáho soprerstól'na Hóspod'stvo jedíno, i jedíno cárstvo, jedínu deržávu prisnosúščuju.

Bohoródičen: Jedína v ženách javílasja jesí věšč prečúdna Čístaja, slýšanije strášnoje: jestestvo bo tý obnovíla jesí, bez símene rózdsi, prebyvájušči páki jákože préžde Díva: rodívysja bo iz tebé, Bóh jest' ístinnyj.

Katavísija: Na krest'í t'á Síl'ne, svítlo veľikoje víd'iv, trépetom vzjátsja, lučý soprjátav skry, vsjá že tvár vospí so stráchom tvojé dolhoterpínije: íbo ispólnisja zeml'á tvojehó chvalénija.

Písň 5.

Irmos: Bóžijim svítom tvojím, Blaže, útrenňujuščich tebí dúšy ľubóviju ozarí, moľúsja, t'a víď'iti, Slove Bóžij, ístinnaho Bóha, ot mráka hrichóvnaho zvyvájušča.

Ustupájut mí cheruvímy nýňi, i plámennoje orúžije Vladýko pleščí mňí dajét, t'a víď'ivše Slóve Bóžij, ístinnaho Bóha, razbójniku pút sotvóršaho v ráj.

Ne ktomú bojúsja jéže v zémľu Vladýko Christé vozvraščénija: Tý bo ot zemlí vozvél mja jesí zabvénija, blahoutróbija rádi mnóhaho, k vysotí netľínija voskresénijem tvojím.

Bohoródičen: Íže Bohoródicu t'a ot duší, Vladýčice míru blahája, ispovídadjuščich spasí: tebé bo predstátel'nicu nepobidímju ímamy, ístinnuju Bohorodítel'nicu.

Irmos: Útrenňujem útru hlubokú*, i vmísto míra pisň prínesém Vladýci*, i Christá úzrim, právdy Sólnce*, vsim žízň vozsijájušča.

Vozsijál jesí ot hróba nezachodímj svíte, míru oblistája netľínije, potrebvíl jesí, Hóspodi smértnyj pláč ot konéc, jáko blahoutróben.

Pristúpim očiščéniji vozderžánijem, tépl'i oblobyzájušče vo chvalénije drévo vsesvjatóje, na némže Christós raspinájem, spasé mír, jáko blahoutróben.

Likújut vo veselíji ánhel'stiji číny, dnés krestá tvojehó poklonénijem: t'ím bo nizložíl jesí bisóvskija polkí, spasýj Christé čelovíčestvó.

Ráj druhíj poznásja cérkov, jákože préžde drévo imúščaja živonósnoje, krést tvój Hóspodi, iz nehóže prikosnovénijem bezsmértiju pričastíchomsja.

Sláva: trójčen: Sobeznačál'ny trí slávľu, jedínaho suščestvá: Bóha Otcá, Sýna, i Dúcha, svít jedín trisijátel'nyj, kúpno deržávnoje cárstvo, v nesľjannom tóždestvi.

Bohoródičen: Rodilá jesí jestestvá zakónom, no páče zakóna: tebé bo jedínyja bezsímno roždestvó, streášnyj i pomyšľájemyj nráv, i hlahólemyj roždénija tvojehó, vseneporóčnaja.

Katavásija: Útrenňujušče t'a vospívám Spáse Ščedre, mír obrítše krestóm tvojím, ímže obnovíl jesí ród čelovíčeskij ko svítu nevečérnemu vvod'á nás.

tebí vozsijá*, likúj nýňi i veselísja, Sijóne*: Ty že čistaja krasújsja Bohoródice*, o vostániji Roždestvá Tvojehó.

Vo hrób sošél jesí žiznodávče i Bóže, i sokrušíl ječsí vsjá zaklépy i verejí, i mértvyja voskresíl jesí, sláva vostániju tvojemú, vopijúšcyja, Christé Spáse vsesíl'ne.

Hrób tvój žízň mňí Christé istočí, soderžáj bo žízň, predstáv vozopľ jesí živúščym vo hrobích: súščiji vo úzach razrišítesja, áz bo míra izbavlénije prijidóh.

Písňmi da vzyhrájut vsjá drevá dubrávnaja, tezoimenítoje drévo krestá zryášče oblobyzájemoje dnés: na némže Christós voznesé hlavú, jákože proróčestvujet božéstvennyj Davíd.

Drévom uméryj, drévo t'a obritóh žízni Christonósne kresté mój, chranítel'u mój nerušímj, na démony krípkaja deržávo, tebí poklaňájajsja dnés zovú, osvjatí mja slávoju tvojéju.

Veselísja, rádujsja cérkov Bóžija, drévu prebohátnomu poklaňájuščisja dnés, vsesvjatáho krestá Christóva: jemúže slúžat čínove ánhel'stiji, i so strácho predstoját.

Trójčen: Trójci lícy, jedínici jestestvóm poklaňájusja, tebí božestvó svjatóje, Otcú i Sýnu, so svjatým že Dúchom, jedínomu načáliu, jedínomu cárstvu, vsími vladýčestvujúščemu.

Bohoródičen: Horá velíkaja v náže vselísja Christós, tý javílasja jesí Ďivo, jákože božéstvennyj Davíd vopijét: jéjuže mý voznesóchomsja k nebesí, vsynívšesja dúchom vseblažennaja.

Katavásija: o Máti Ďivo i Bohoródice nelóžnaja, róždšaja bezsímno Christá Bóha nášeho, na krést voznesšahosja plótiju, t'a vírniji vsí dostójno s ním nýňi veličájem.

Svitílen voskrésen Pokazúja jáko čelovík jesí, Spase, po suščestvú, posred'í stáv voskrés ot hróba, i brášna sopričastívsja učíl jesí kreščéniju pokajánija: ábije že k nebesnomu vozneslsja jesí Otcu: i učenikóm Ut'íšitel'a poslátí obiščál jesí, prebóžestvennyj Bohočelovíče, sláva tvojemú vostániju.

Sláva: pod. So učeníkí: Krést Christóv čestnýj dnés predložénnyj víď'ivše poklonímsja, i vírno vozveselímsja, oblobyzájušče ľubóviju, na sém vóleju raspénšahosja prosjášče Hóspoda, spodóbiti vsích nás, i krestú čestnému poklonítisja, i dostíhnuti voskresénije neosuždénno.

tmí, četverokoněčný mír sijánijem tvojím, vostánija Christóva projavlěj ztarí, spodóbi vsjá vírnja dostihnúti páschu.

Vo sěj deň blahouchájut mýra božěstvennyja myropolóžnicy, živomýsrtvennoje drévo krést Christóv: oboňjim jehó bohoduchnovennyja voní, tomú poklaňajušesja vírno vo víki.

Hrjadí Jeliseje proróče, rcý jávi, čtó drévo ónoje, jěže vo vódu vložíl jesí? Krést Christóv, ímže ot hlubiný tlí izvlekóchomsja, tomú poklaňajušesja vírno vo víki.

Drěvle Jákov proobrazúja krést tvój Christé, Jósif poklaňášesja božěstvennahe žezlá krájevi, skípitr sěj strášnyj cárstvija tvojehó predvídiv: jemúže nýňi poklaňajemsja vírno vo víki.

Blahoslovím Otcá, i Sýna, i svjatáho Dúcha Hóspoda.

Trójčen: Jedíno v trěch načertánijich suščestvó slávja, ne sliváju ječdinolíčno trěch, níže presicájú zráka, Otcá, i Sýna, so Dúchom: jedín bo nad vsími Bóh vo Trójci.

Bohoródičen: Jedína v máterech javílasja jesí Dívá bohonevísto Maríje, bėz múže rpdívši Christá Spása, čistoty známenije sochranívši: tebé ublažájem vírniji vo víki.

Irmos: Rúci v rów vvěrzennyj l'vón, inohdá velíkij vo prorócich, krestoobrázno prostér Danijíl, nevreždén ot sích snídi spasėsja, blahoslovjá Christá Bóha vo víki.

Písň 9

Irmos: Bóha čelovíkom nevozoměno víd'iti, na Nehóže ne smíjút Činy ánhelstiji vziráti: tobóju že Vsečistaja javisja čelovíkom, Slóvo voploščěno: Jehóže veličájúšče, s nebésnymi vóji t'a ublažájem.

Strasén nepričásten tý prebýl jesí Slóve Bóžij, plótiju priobščívšja strastém: no rišší ot strastěj čelovíka, strastém býv strást' Spáse náš, jedín bo jesí bezstrásten i vsesílen.

Tlú smértnuju prijém, i tlínija sobl'úl jesí t'lo tvoje nevkúsno: tvojá že životvorjáščaja i božěstvennaja Vladýko dušá, vo ád'i ne ostávljena býst', no jákože ot sná voskrés, nás sovozdvíhl jesí.

Trójčen: Bóha Otcá, Sýna sobeznačál'na, vsí čelovícy uustnámi úbo čistymi slávim: neizrečěnnuju že i preslávnuju Dúcha vsesvjatáho sílu počítájem: jedína bo jěst' vsesíl'naja Trójca nerazlúčnaja.

Irmos: Svítísja, svítísja, nóvyj Jerusalíme*, sláva bo Hospodňa na

Písň 6

Irmos: Žitejskoje móre vzdvizájemoje zrja napástej búreju, k tichomu pristánišču tvojemu priték vopijú ti: vozvedí ot tli živót moj, Mnohomílostive.

Raspinájem Vladýko, hvozďmí úbo kl'átvu júže na nás očístil jesí, kopijém že probodájem v rébra, Adámovo rukopisánije razdráv, mír svobodíl jesí.

Adám nizvedén býst', léstiju zapěnsja, ko ádovi própasti: No jstestvóm Bóh že i mílostiv, sošěl jesí ko iskániju, i na rámu ponės, sovoskresíl jesí.

Bohoródičen: Prečístaja Vladýčice, rózďšaja čelovíkom kórmčiju Hóspoda, strastěj mojih nepostojánoje i l'útoje razžení smuščěnije, i tišínú podážd' sérđcu mojemú.

Irmos: Snišél jesí v preispódnaja zemlí*, i sokrušíl jesí verejé víčnyja*, soderžáščyja svjázannyja, Christé*, i trídněven*, jáko ot kíta Jóna*, voskrésíl jesí ot hróba.

Voskrésíl jesí smért' uprazdnív Christé, jákože velíkij cár, ot ádovych sokróvišč vozzvál jesí nás v naslažděnija cárstva nebésnahe, v zěml'u bezsmértija.

Plěščušče písňmi božěstvennymi vírniji, vosklíknem Bóhu, krést Hóspodeň cílujušče: osvjaščěnija bo istočájjet istočnik, vsím súščym vo míri.

Ispolňajetsja pisnopisátel'nyj hlás: sé bo poklaňajemsja prečístych nóh tvojích podnóžiju Vsesíl'ne, krestú tvojemu čestnému, trivoždel'nnomu drévu.

Jěže víd'i drévo v tvój chl'íb vložennoje, vo prorócich rydátel', krést tvój Ščědre oblobyzájúšče, vospivájem tvojá úzy, i pohreběnije, kopijé že i hvózdija.

Na rámič jehóže izvóлил jesí, Christé, nosíti svjatýj krést, i na sém voznestísja, i raspjátisja plótiju, oblobyzájúšče sobirájem krípost' na vrahí nevídímija.

Trójčen: Jedínicu v trěch načertánijich pojú, i Trójcu vo jedínom jesteství poklaňajemuju, Bóha tróje kúpno, svít trisólnečnyj, Otcá, i Sýna, i svjatáho Dúcha.

Bohoródičen: Čudės veľikoje čúdo v tebí javísja neskvěrnaja áhnice, vzěml'uščaha bo míra hrích, Áhnca rodilá jesí: jehóže molí prílišno o

pojúščych t'á.

Katavásija: Óbráz božestvenneho krestá, Jóna vo črévi kítovi prostértyma dláňma pronačertá, i vziráše spasén ot zvirja síloju tvojeju Slóve.

Kondak, hl. 7. Ne ktomú plámennoje orúžije chranít vrát jedémskich: na týja bo nájde preslávnyj sojúz, drévo kréstnoje: smértnoje žálo, i ádova pobída prohnásja: predstál bo jesí, Spáse mój, vopijá súščym vo ád'i: vnídite páki v ráj,

Ikos: Trí krestý vodruzí na Holhóft'i Pilát, dvá razbójnikov, i jedín žiznodávca. Jehóže vídi ád i rečé súščym dóli: o sluhí mojí, i síly mojá! Któ vodruzív hvózdije v sárdce mojé, drevjaným mjá kopijém vnezápu probodé? I rasterzájusja, vnútrennymi mojými boľú, utróboju ujavľájusja, čúvstva mojá smuščájut dúch mój, i ponužďájutsja izryháti Adáma, i súščyja ot Adáma, drévom dánnyja mí: drévo bo sijá vvódit páki v ráj.

Písň 7

Imos: Rosodátel'nu úbo pešč soďílá Ánhel prepodóbnym otrokóm, Chaldéji že opal'ájušče veľínije Bóžije mučitel'a tiviščá vopíti: Blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.

Rydájuščeje vo strásti tvojeju sólnce, vo mrák oblečesja, i vo dní po vsěj Vladýko zemlí svít pomérče, vopijá: Blahoslovén jesí Bóže otév nášych.

Oblekóšasja Christé, schoždenijem tvojím vo svít preispódnaja, práotec že veselija ispólnen javívsja, likovstvoja vzyhraše, vopijá: Blahoslovén jesí Bóže otév nášych.

Trójčen: Cárstvujuščeje i vsími vlad'áščeje jestestvo triypostásnoje, bláhosti i bezmírnyja pučiný svít pojúšče, vozopijám vírniji: Blahoslovén jesí Bóže otév nášych.

Imos: Otroki ot péšči izbávyj*, byv čelovík*, stráždjet jáko smérten*, i strástiju smértnoje* v netlínija oblačít blahol'ipije*, jedín blahoslovén* otcév Boh, i preproslávlen.

Voskrésl jesí iz hróba tridnévno, jáko spjáj Hóspodi, ádovy vrátari porazív božestvennoju síloju, i drévnija vozdvíh práotcy jedíne blahoslovénnyj otcév Bóže, i preproslávlenyj.

Civníceju písnej likújušče vozrádujemsja dnés ľudije kréstnym

poklonénijem na sém prihvozďívšahosja Christá slávjašče, jedínaho blahoslovénneho otcév Bóha, i preproslávlenneho.

Pokazávyj umerščvlénija orhán, žízni d'ílatelišče, míru oblobyzátel'noje, tvój krést vseščedre, tomú poklaňájuščyjasja osvjatí, jedíne blahoslovénnyj otcév Bóže i preproslávlenyj.

Jedíne mílostive i blahoutróbné, prosvití, osvjatí, jedíne Isúse, poklaňájuščyjasja vírno tvojémú krestú, i božestvennym stradánijem, jedíne blahoslovénnyj otcév Bóže, i preproslávlenyj.

Sláva. Trójčen: Jedínicu v tréč ypostásich, pojú božestvo: svít bo Otéc, svít Sýn, svít Dúch, svítu nerazďíl'nu prebyvájušču, jedínstvom jestestvennym, i tremí lučami lís sijájušču.

Bohoródičen: Vsích prorók mnohoimenítoje tý jesí propovídanije, vratá bo Bóžija, rúčka zlatája, zemľá svjatája, javílasja jesí Dívó bohonevístnaja, róždšaja plótiju Isúsa Christá, otcév Bóha, i preproslávlenna.

Katavásija: Iz plámene ótroki izbavľej, plót' prijím prišél jesí na zemľu, i na krest'í prihvozďén, spasénije nám daroval jesí, Christé, jedín blahoslovén otcév Bóže, i preproslávlen.

Písň 8

Imos: Iz plámene prepodóbnym rósu istočil jesí, i právednaho žertvu i vódu popalíl jesí: vsja bo tvoríši Christé tókmo jéže choťiti: t'á prevoznósím vo vsja víki.

Judéjskija drévle prorokoubíjcy ľúdi, Bohoubíjcy závist' nýni soďíla, tebe na krést voznésyja, Slóve bóžij: jehóže prevoznosím vo vsjá víki.

Nebésnych krúh ne ostávil jesí, i vo ád sošéd, vsehó sovozdvíhl jesí Christé,ležáščaho vo hnóji čelovíka. Tímže t'á pojém vo vsjá víki.

Bohoródičen: Ot svíta svitodávca Slóva začalá jesí, i róždši neskázanno presúščestvennahó: Dúch bo v t'á Dívó božestvennyj vselísja. Tímže t'á pojém vo vsjá víki.

Imos: Sej narečénnyj i svjatýj deň*, jedín subbót*, Car i Hospód*, prázdnikov prázdnik*, i toržestvo jest' toržestvo*: v óňže blahoslovím Christá vo víki.

Mýro v rukách čtó deržité vsjako? Kohó že vzyskújete? Nýni javcléjsja júnoša vo hróbi, vopijá: voskrése Christós i Bóh náš, vozstávivyj jestestvo čelovíkov ot ádovych sokróvišč.

Rádujsja trebohátóje drévo i božestvennoje, kresté, svíte súščym vo